

เปิดตำนาน 55 ปี แห่งความหวาน “น้ำตาลมิตรผล”

คนไทยรู้จักการทำน้ำตาลอ้อยเพื่อบริโภคในครัวเรือนตั้งแต่สมัยสุโขทัย
กระทั่งยุครัตนโกสินทร์ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
ชาวจีนโพ้นทะเลได้นำภูมิปัญญาการทำน้ำตาลทรายเข้ามาเผยแพร่
ในสยามประเทศส่งผลให้อุตสาหกรรมน้ำตาลเติบโตรวดเร็วต่อเนื่อง โดยมีกลุ่ม

ต้นแบบบรรพบุรุษก่อร่างสร้างมิตรผล

...และได้พัฒนาระบบการผลิตน้ำตาลอ้อยให้มีคุณภาพดีเยี่ยม และก้าวไปจนได้ชื่อว่าเป็น “โรงงานน้ำตาลมิตรผล” หลังเรียนจบด้านบริหารจัดการ ภาย 24 ปี

เนสยามประเทศส่งผลให้อุตสาหกรรมน้ำตาลเติบโตรวดเร็วต่อเนื่อง โดยมีกลุ่ม
ธุรกิจน้ำตาลมิตรผลของ **ตระกูลว่องกุลสกุลกิจ** เป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญผลักดัน
ให้ประเทศไทยกลายเป็นผู้ผลิตน้ำตาลจากอ้อยรายใหญ่อันดับสามของโลก
และเพื่อตอกย้ำความสำเร็จตลอด 55 ปี ของกลุ่มมิตรผล ในฐานะผู้ผลิต-ผู้ส่ง
ออกน้ำตาลใหญ่สุดของเอเชีย **“อิสระ ว่องกุลส-**

กิจ” ประธานกรรมการกลุ่มมิตรผลวัย
64 ปี ได้เปิดโอกาสให้ทีมข่าวสตรี
ไทยรัฐสัมภาษณ์เจาะลึกครั้งแรก
**กลุ่มมิตรผลเริ่มก่อร่าง
สร้างตัวมาจากธุรกิจอะไร**

ครอบครัวเราเป็นคนจีน
และ บ้านเดิมของพ่อ (จื่อไฉ่)
กับแม่ (ฟ้า) อยู่ที่อำเภอเกียกเอี้ย
มณฑลกว่างตุง พื้นที่ทำไร่ทำ
นาเมื่อมีญาติพี่น้องอพยพมาอยู่
เมืองไทย จึงชักชวนพ่อให้มา
อยู่ด้วยกัน

โดยอาศัยอยู่กับพี่ชาย ซึ่งทำไร่ยาสูบอยู่แถวตำบลบ้านหนองกลางด้านอำเภอ
บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ภายหลังครอบครัวน้องชายพ่อลงสำเภาตามมาอยู่
บ้านโป่ง จึงรวมกันเป็น 3 ครอบครัว ช่วยกันทำมาหากินแบบกงสี โดยเริ่ม
จากทำนาปลูกข้าว แล้วหันมาบุกเบิกการทำไร่อ้อย สมัยนั้นยังใช้แรงงานคน
เป็นหลัก ไม่มีเครื่องจักร ครอบครัวเราทำน้ำเชื่อมเข้มข้นส่งขายโรงงานน้ำตาล
เพื่อผลิตเป็นน้ำตาลทราย ตั้งแต่ปี 2489 ระหว่างนั้นเกิดสงครามมหาเอเชียบูรพา ญี่ปุ่นยกพลเข้ามาอยู่ทั่วราชบุรี ทำให้ชาวจีนโพ้นทะเลถูกบีบให้ทิ้ง
ไร่ทิ้งนาครอบครัวเราต้องหลบภัยสงครามไปอยู่กับญาติที่ตำบลห้วยกระบอก
กระทั่งสงครามสงบจึงฟื้นฟูไร่อ้อย ตอนนั้น พวกเรายังรวมกันเป็นกงสี คุณลุง
ปรับเปลี่ยนไร่อ้อยบางส่วนเป็นไร่มันสำปะหลัง และตั้งโรงงานแปรงมัน ก่อน
จะกลับมาทำไร่อ้อยและน้ำตาลอ้อยสำหรับป้อนโรงงานน้ำตาลอีกครั้ง พ่อ
เริ่มมองเห็นอนาคต จึงดิ้นรนแยกตัวจากกงสีเพื่อทำไร่อ้อยของตัวเอง โดย
ซื้อที่ดินแปลงแรก ขนาด 7 ไร่ ที่ตำบลกรับใหญ่ อำเภอบ้านโป่ง พร้อมเช่า
ที่ดินคนอื่นปลูกอ้อยอีก 20 ไร่ อาศัยแรงงานจากลูกๆ และลูกจ้าง 5-6 คน

“คุณอิสระ” โดมาในท้องไร่ท้องนา หรือเป็นเสียน้อยในโรงงาน

ผมโตมากับพี่ๆ และคนงานในท้องไร่ท้องนาสิ่งที่อยู่ในความทรงจำก็คือ
ผมจะเห็นพี่ๆ และคุณแม่ทำงานในไร่อ้อยอย่างเอาเรื่องเอาจัง และตั้งแต่จำความ
ได้ ลูกๆ ทุกคนก็เห็นแม่กับพ่อหลังสู้ฟ้า หน้าสู้ดิน ทำไร่ทำนา และค้าขายมา
ตลอด ก่อนที่พ่อจะเสีย คุณแม่มีหน้าที่ทำอาหารเลี้ยงทุกคนในครอบครัวกงสี
แต่เมื่อสิ้นผู้นำ คุณแม่เปลี่ยนบทบาทเป็นจอมทัพถือจอบเสียมเดินนำหน้า
ทุกคนในไร่ และกำกับดูแลการผลิตทั้งหมด ทั้งๆ ที่ไม่เคยทำงานหนักมาก่อน

เรียกได้ว่า “คุณแม่ฟ้า” คือแม่ทัพใหญ่สร้างอาณาจักรน้ำตาลมิตรผล?

(พยักหน้า) แม่เป็นครูในไร่อ้อยคนแรกของลูกๆ ตั้งแต่พวกเรายัง
ไม่ประสาอะไร กระทั่งรู้จักต้นอ้อยลึกซึ้ง จนกลายเป็นผลผลิตน้ำตาล นอกจาก
ทำงานหนักหามรุ่งหามค่ำแบบไม่เกรงกลัวความเหนื่อยยากแล้ว ภาพของ
แม่ที่ลูกๆ คุ้นเคยคือ การเป็นคนดี ทำดี คิดดี ปฏิบัติชอบต่อผู้อื่น และผืนแผ่นดิน
ทุกตารางนิ้วที่ให้ประโยชน์แก่อกุลชีวิต ให้โอกาสทำมาหากิน แม่เชื่อว่า หาก
กราบฟ้าไหว้ดินเป็นประจำ สิ่งศักดิ์สิทธิ์จะปกป้องคุ้มครองเรา แม่ต้องบนบาน
ศาลกล่าวเจ้าที่เจ้าทางขอให้ซื้อที่ได้ในราคาถูกๆ จดรูปกราบไหว้วิญญาน
บรรพบุรุษ เพื่อให้ครอบครัวมีที่ดินทำไร่อ้อยแปลงแรก และก่อนจะเข้าไป
ลงแรงแปลงดิน แม่ก็ตั้งศาลไหว้เจ้าอีกรอบ ขอให้ผลผลิตในไร่อุดมสมบูรณ์

ท่านเป็นแม่ที่เข้มงวดมากไหมคะ

แม่เป็นคนค่อนข้างดุและเสียงดัง มีไม้เรียวเป็นอาวุธประจำตัวไว้คอย
ถ่มารบลูกๆ ตรงกันข้ามกับพ่อที่ใจเย็นเหมือนน้ำ ลูกทุกคนโดนไม้เรียว
ของแม่มาแล้วทั้งนั้น ไม่ว่าจะทำอะไรผิด เรื่องเล็กเรื่องใหญ่ แม่จะตีไว้
ก่อน โดยไม่ฟังคำแก้ตัวใดๆ ตีเสร็จแล้วค่อยพูดกันทีหลัง แม่เชื่อว่าวิธีนี้ทำให้

กลุ่ม
กดัน
โลก
ผู้ส่ง

ลูกเข็ดหลาบ แม้จะเน้นมากเรื่องความขยัน และห้ามโกหกเด็ดขาด ส่วนพ่อ
จะเป็นต้นแบบเรื่องความซื่อตรง อุดอ้อม และอดทนอดกลั้น

ครอบครัวล้มตาอ้าปากได้จริงๆตอนไหน

หลังจากคุณพ่อเสียชีวิต ขณะผมอายุได้ 7 ขวบ พี่ชายคนโต คือ พี่กุส

ก็กลายเป็นหัวหน้าครอบครัว เราปลูกอ้อยตั้งแต่พ่อยังมีชีวิตอยู่

เมื่อพ่อตายสิ่งที่วางรากฐานไว้ก็ได้รับการสานต่อ ตอนนั้นเรา

มีโรงหีบอ้อยกับโรงเคี่ยวน้ำตาลแล้ว แต่เป็นโรงงานขนาดเล็ก ตั้ง

ในครัวเรือน ด้วยวิสัยทัศน์ของพี่ใหญ่ ที่ตัดสินใจรวบรวม

เงินทุกบาททุกสตางค์ในกงสีมาเปิดโรงสีข้าวแห่งแรก

ในตลาดห้วยกระบอกตำบลกรับใหญ่ชื่อว่า

“โรงสีขุนแสง” ทำให้ครอบครัวล้มตา

อ้าปากขึ้นได้ ส่วนพี่ชายคนรอง

กับพี่สาวคนถัดไปก็คุมงานใน

ไร่อ้อยและโรงงานน้ำเชื่อม เมื่อ

มีเงินทุนก้อนใหญ่ขึ้น ครอบครัว

เราจึงตัดสินใจลงทุนเปิดโรงงาน

น้ำตาลขนาดใหญ่แห่งแรกที่อำเภอบ้านโป่ง

เมื่อปี 2499 ด้วยทุน

จดทะเบียน 2 ล้านบาท

โดยพี่ใหญ่เดินสาย

ชักชวนญาติๆร่วม

ลงทุนตั้งชื่อว่า “ห้างหุ้นส่วนจำกัด

โรงงานน้ำตาลมิตรผล” ช่วงแรกเราใช้เครื่อง

จักรเก่าที่ลูกหนี้คือ โรงงานน้ำตาลทรายในจังหวัด

ชลบุรี นำมาใช้หนี้ค่าน้ำเชื่อมเพื่อผลิตน้ำตาลทราย

แดงและน้ำตาลทรายขาว มีลูกจ้างราว 60-70 คน โดยยัง

ใช้โรงหีบเล็กที่มีอยู่ส่งน้ำเชื่อมป้อนโรงงานน้ำตาลและรับซื้อน้ำเชื่อมจากชาวบ้าน

อำเภอ

ที่ดินผืนเล็กๆขยายใหญ่ขึ้นเป็น 400 ไร่
เมื่อรวมกับชาวไร่ที่มีสัญญาปลูกอ้อย
ป้อนโรงงานมิตรผล

ยุคไหนคือยุคทองของน้ำตาลมิตรผล ที่ธุรกิจเติบโตก้าวกระโดด

ปี 2510 เราตัดสินใจซื้อเครื่องจักร
ใหม่มาจากไต้หวันเพื่อรองรับการเติบโต
อย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมน้ำตาล
ทั่วประเทศ ทำให้ประสิทธิภาพการหีบ
อ้อยเพิ่มขึ้นเป็นวันละ 1,500 ตัน และ
ผลิตน้ำตาลทรายได้วันละ 120 ตัน แต่ช่วงนั้นยังเป็นการผลิตเพื่อจำหน่าย
ในประเทศ ต่อมาในปี 2516 ก่อตั้งโรงงานน้ำตาลอีกแห่งที่จังหวัดกำแพงเพชร
คือโรงงานน้ำตาลมิตรสยาม ก่อนย้ายไปอยู่ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ เปลี่ยนชื่อ
เป็นโรงงานน้ำตาลมิตรกาฬสินธุ์ มีกำลังผลิตวันละ 23,000 ตันในขณะนี้และ
ในปี 2526 เปิดโรงงานน้ำตาลใหม่อีกแห่งคือ โรงงานน้ำตาลมิตรภูเขียว
จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นโรงงานใหญ่ที่สุดและทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชีย
อาคเนย์ยุคนั้น มีกำลังการผลิตวันละ 12,000 ตัน และเพิ่มขึ้นเป็น 27,000
ตันในขณะนี้ โดยปัจจุบันมีชาวไร่อ้อยคู่สัญญามากกว่า 35,000 ราย ช่วงที่
อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลรุ่งเรืองมากๆ ในแถบบ้านโป่งและจังหวัดใกล้เคียง
มีโรงงานน้ำตาลเกิดขึ้นนับสิบโรง ทำให้มีอ้อยไม่พอสำหรับป้อนโรงงาน
ครอบครัวเราจึงตัดสินใจย้ายโรงงานน้ำตาลมิตรผลไปอยู่ที่อำเภอด่านช้าง
จังหวัดสุพรรณบุรี ในปี 2533 มีกำลังการผลิตวันละ 45,000 ตัน ปัจจุบัน
กลุ่มน้ำตาลมิตรผลมีโรงงานผลิตน้ำตาลในประเทศไทย 5 แห่ง มีกำลังการ
ผลิตรวมกันเกือบ 150,000 ตันต่อวัน สามารถหีบอ้อยได้มากกว่า 17.6 ล้าน
ตัน สร้างผลผลิตน้ำตาลได้ 1.86 ล้านตัน นอกจากนี้ เมื่อปี 2536 กลุ่มมิตรผล
ยังเข้าไปลงทุนสร้างโรงงานน้ำตาลในประเทศจีน โดยร่วมลงทุนกับโรงงาน
น้ำตาลในมณฑลกวางสี ปัจจุบันมีโรงงานผลิตน้ำตาล 7 แห่ง ในเมืองจงจ้าว,
ฝูหนาน, หัวหนู, หมิงหมิง และไห่ถิง มีกำลังการผลิตรวม 86,000 ตันต่อวัน
หีบอ้อยได้ปีละ 10 กว่าล้านตัน และผลิตน้ำตาลทรายบริสุทธิ์ได้มากกว่า 1.3
ล้านตันต่อปี กลุ่มมิตรผลยังขยายฐานการผลิตสู่ประเทศลาวด้วย ตั้งแต่ปี 2549

“คุณอิสระ” เข้ามาช่วยธุรกิจที่บ้านตั้งแต่เมื่อไหร่

ผมเป็นลูกคนแรกที่ได้ไปเรียนอเมริกา ตอนนั้น ที่บ้านมีโรงงานแล้ว
คือ โรงงานทำน้ำเชื่อมเข้มข้น และโรงงานผลิตน้ำตาล “ห้างหุ้นส่วนจำกัด

ครอบครัวว่องกุล

โรงงานน้ำตาลมิตรผล” หลังเรียนจบด้านบริหารจัดการ อายุ 24 ปี
ผมก็กลับมาช่วยงานที่บ้านทันที โดยงานแรกเริ่มจากเป็นล่ามให้
พี่ชาย ติดต่อทำการค้ากับลูกค้าต่างชาติ และช่วยดูเรื่องการจัด
ซื้อ การรับจ่ายเงิน การจัดจ้าง แต่ยังไม่ได้อะไรเลย

เป็นน้องเล็กในบ้าน มีโอกาสแสดงฝีมือเต็มที่ไหมคะ

ผมได้รับมอบหมายให้ไปสร้างคลังสินค้าเพื่อส่งออกน้ำตาล
ตั้งอยู่แถวพระประแดง มีกำลังการผลิต 150,000 ตันต่อวัน จากนั้น
ก็อาสาไปดูแลโรงงานน้ำตาลที่กำลังแพ่งเพร่อยุ่หลายปี ผมพยายาม
พัฒนาโรงงานให้ทันสมัยขึ้น และมีประสิทธิภาพขึ้น ตอนนั้นมี
กลุ่มน้ำตาลหลายกลุ่ม แต่เราสู้ไม่ได้ ต้องจ้างผู้เชี่ยวชาญฝรั่งมา
ช่วยปรับปรุง

**ภายใต้การนำของ “คุณอิสระ” กลุ่มมิตรผลพัฒนา
รุ่นหน้าขนาดไหน**

ผมรั้งตำแหน่งกรรมการผู้จัดการตั้งแต่ปี 2531 สิ่งที่ผม
เข้ามาทำก็คือ การปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานทุกอย่าง
ให้ทันสมัยขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของระบบต้นทุนและระบบบัญชี ซึ่ง
เป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะการรู้ต้นทุนของธุรกิจคือหัวใจแห่งความ

สำเร็จ ผมเป็นคนคิดสโลแกน “มุ่งสู่ความเป็นเลิศ
เชื่อในคุณค่าของคน ตั้งอยู่ในความเป็นธรรม รับ
ผิดชอบต่อสังคม” ผมยังพัฒนาประสิทธิภาพการ

ผลิตของโรงงานและคุณภาพของบุคลากร
ด้วย รวมถึงการพัฒนาระบบการจัดการ

และการตลาด ขณะเดียวกัน ก็ต้องพัฒนา
คุณภาพสินค้าให้สูงขึ้นเหนือมาตรฐาน

**นอกจากอุตสาหกรรมผลิตอ้อย
และน้ำตาล กลุ่มมิตรผลบุกเบิก**

ธุรกิจด้านไหนอีก

ปัจจุบัน เรามีชาวไร่อ้อยคู่สัญญามากกว่า 35,000
ราย ผมอยากทำให้อ้อยมีคุณค่าและมีราคาสูงขึ้น เพื่อให้ชาวไร่
อ้อยได้รับผลประโยชน์มากที่สุดจากน้ำพักน้ำแรงของพวกเขา ภายใต้
แนวคิด “ร่วมอยู่...ร่วมเจริญ” จึงต่อยอดธุรกิจ ด้วยการนำชาว
ไร่อ้อยที่เหลือทิ้งจากการผลิตของโรงงานน้ำตาลมาพัฒนาเป็นชีว
พลังงานและปาร์ติเคิลบอร์ด

ที่ดินผืนเล็กๆขยายใหญ่ขึ้นเป็น 400 ไร่
เมื่อรวมกับชาวไร่ที่มีสัญญาปลูกอ้อย
ป้อนโรงงานมิตรผล

ยุคไหนคือยุคทองของน้ำตาลมิตรผล ที่ธุรกิจเติบโตก้าวกระโดด

ปี 2510 เราตัดสินใจซื้อเครื่องจักร
ใหม่มาจากไต้หวันเพื่อรองรับการเติบโต
อย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมน้ำตาล
ทั่วประเทศ ทำให้ประสิทธิภาพการหีบ
อ้อยเพิ่มขึ้นเป็นวันละ 1,500 ตัน และ
ผลิตน้ำตาลทรายได้วันละ 120 ตัน แต่ช่วงนั้นยังเป็นการผลิตเพื่อจำหน่าย
ในประเทศ ต่อมาในปี 2516 ก่อตั้งโรงงานน้ำตาลอีกแห่งที่จังหวัดกำแพงเพชร
คือโรงงานน้ำตาลมิตรสยาม ก่อนย้ายไปอยู่ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ เปลี่ยนชื่อ
เป็นโรงงานน้ำตาลมิตรกาฬสินธุ์ มีกำลังผลิตวันละ 23,000 ตันในขณะนี้และ
ในปี 2526 เปิดโรงงานน้ำตาลใหม่อีกแห่งคือ โรงงานน้ำตาลมิตรภูเขียว
จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นโรงงานใหญ่ที่สุดและทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่งในเอเชีย
อาคเนย์ยุคนั้น มีกำลังการผลิตวันละ 12,000 ตัน และเพิ่มขึ้นเป็น 27,000
ตันในขณะนี้ โดยปัจจุบันมีชาวไร่อ้อยคู่สัญญามากกว่า 35,000 ราย ช่วงที่
อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลรุ่งเรืองมากๆ ในแถบบ้านโป่งและจังหวัดใกล้เคียง
มีโรงงานน้ำตาลเกิดขึ้นนับสิบโรง ทำให้มีอ้อยไม่พอสำหรับป้อนโรงงาน
ครอบครัวเราจึงตัดสินใจย้ายโรงงานน้ำตาลมิตรผลไปอยู่ที่อำเภอด่านช้าง
จังหวัดสุพรรณบุรี ในปี 2533 มีกำลังการผลิตวันละ 45,000 ตัน ปัจจุบัน
กลุ่มน้ำตาลมิตรผลมีโรงงานผลิตน้ำตาลในประเทศไทย 5 แห่ง มีกำลังการ
ผลิตรวมกันเกือบ 150,000 ตันต่อวัน สามารถหีบอ้อยได้มากกว่า 17.6 ล้าน
ตัน สร้างผลผลิตน้ำตาลได้ 1.86 ล้านตัน นอกจากนี้ เมื่อปี 2536 กลุ่มมิตรผล
ยังเข้าไปลงทุนสร้างโรงงานน้ำตาลในประเทศจีน โดยร่วมลงทุนกับโรงงาน
น้ำตาลในมณฑลกวางสี ปัจจุบันมีโรงงานผลิตน้ำตาล 7 แห่ง ในเมืองจงจ้าว,
ฝูหนาน, หัวหนู, หมิงหมิง และไห่ถิง มีกำลังการผลิตรวม 86,000 ตันต่อวัน
หีบอ้อยได้ปีละ 10 กว่าล้านตัน และผลิตน้ำตาลทรายบริสุทธิ์ได้มากกว่า 1.3
ล้านตันต่อปี กลุ่มมิตรผลยังขยายฐานการผลิตสู่ประเทศลาวด้วย ตั้งแต่ปี 2549

“คุณอิสระ” เข้ามาช่วยธุรกิจที่บ้านตั้งแต่เมื่อไหร่

ผมเป็นลูกคนแรกที่ได้ไปเรียนอเมริกา ตอนนั้น ที่บ้านมีโรงงานแล้ว
คือ โรงงานทำน้ำเชื่อมเข้มข้น และโรงงานผลิตน้ำตาล “ห้างหุ้นส่วนจำกัด

ครอบครัวว่องกุล

โรงงานน้ำตาลมิตรผล” หลังเรียนจบด้านบริหารจัดการ อายุ 24 ปี
ผมก็กลับมาช่วยงานที่บ้านทันที โดยงานแรกเริ่มจากเป็นล่ามให้
พี่ชาย ติดต่อทำการค้ากับลูกค้าต่างชาติ และช่วยดูเรื่องการจัด
ซื้อ การรับจ่ายเงิน การจัดจ้าง แต่ยังไม่ได้อะไรเลย

เป็นน้องเล็กในบ้าน มีโอกาสแสดงฝีมือเต็มที่ไหมคะ

ผมได้รับมอบหมายให้ไปสร้างคลังสินค้าเพื่อส่งออกน้ำตาล
ตั้งอยู่แถวพระประแดง มีกำลังการผลิต 150,000 ตันต่อวัน จากนั้น
ก็อาสาไปดูแลโรงงานน้ำตาลที่กำลังแพ่งเพร่อยุ่หลายปี ผมพยายาม
พัฒนาโรงงานให้ทันสมัยขึ้น และมีประสิทธิภาพขึ้น ตอนนั้นมี
กลุ่มน้ำตาลหลายกลุ่ม แต่เราสู้ไม่ได้ ต้องจ้างผู้เชี่ยวชาญฝรั่งมา
ช่วยปรับปรุง

**ภายใต้การนำของ “คุณอิสระ” กลุ่มมิตรผลพัฒนา
รุ่นหน้าขนาดไหน**

ผมรั้งตำแหน่งกรรมการผู้จัดการตั้งแต่ปี 2531 สิ่งที่ผม
เข้ามาทำก็คือ การปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานทุกอย่าง
ให้ทันสมัยขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของระบบต้นทุนและระบบบัญชี ซึ่ง
เป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะการรู้ต้นทุนของธุรกิจคือหัวใจแห่งความ

สำเร็จ ผมเป็นคนคิดสโลแกน “มุ่งสู่ความเป็นเลิศ
เชื่อในคุณค่าของคน ตั้งอยู่ในความเป็นธรรม รับ
ผิดชอบต่อสังคม” ผมยังพัฒนาประสิทธิภาพการ

ผลิตของโรงงานและคุณภาพของบุคลากร
ด้วย รวมถึงการพัฒนาระบบการจัดการ

และการตลาด ขณะเดียวกัน ก็ต้องพัฒนา
คุณภาพสินค้าให้สูงขึ้นเหนือมาตรฐาน

**นอกจากอุตสาหกรรมผลิตอ้อย
และน้ำตาล กลุ่มมิตรผลบุกเบิก**

ธุรกิจด้านไหนอีก

ปัจจุบัน เรามีชาวไร่อ้อยคู่สัญญามากกว่า 35,000
ราย ผมอยากทำให้อ้อยมีคุณค่าและมีราคาสูงขึ้น เพื่อให้ชาวไร่
อ้อยได้รับผลประโยชน์มากที่สุดจากน้ำพักน้ำแรงของพวกเขา ภายใต้
แนวคิด “ร่วมอยู่...ร่วมเจริญ” จึงต่อยอดธุรกิจ ด้วยการนำชาว
ไร่อ้อยที่เหลือทิ้งจากการผลิตของโรงงานน้ำตาลมาพัฒนาเป็นชีว
พลังงานและปาร์ติเคิลบอร์ด

เตรียมรับมือกับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างไร

ออกไปขายต่างประเทศ ตลาดใหญ่อยู่ที่อินโดนีเซีย, ญี่ปุ่นและเกาหลี

อีก 10 ปีข้างหน้า กลุ่มมิตรผลจะเติบโตแข็งแกร่งในทิศทางไหน

ปีนี้ผมอายุ 64 ปีแล้ว จริงๆเกษียณไปแล้ว แต่ผมยังมีการกิจ ต้องทำให้ธุรกิจของมิตรผลมีความเข้มแข็งและสามารถก้าวต่อไปอย่างมั่นคง จึงสามารถถ่ายโอนงานบริหารให้ผู้บริหารมืออาชีพ และหันไปใช้เวลาที่เหลืออยู่ทำในสิ่งที่ตั้งใจคือ การลงไปช่วยงานด้านสังคมอย่างเต็มตัว โดยผ่านการทำงานให้หอการค้าไทย, ยกระดับอุตสาหกรรมน้ำตาลและชีวพลังงานของไทยให้สามารถแข่งขันบนเวทีโลก และใช้เวลาที่เหลืออยู่ทำในสิ่งที่รัก

กลุ่มมิตรผลเป็นธุรกิจครอบครัวเต็มตัว ทำยังไงไม่ให้แบ่งก๊กแบ่งเหล่า

ครอบครัวเรามีลูกหลานเยอะ คนที่จะเข้ามาต้องยอมเสียสละและต้องทำงานหนักกว่าลูกจ้างทั่วไป โชคดีที่พี่น้องของผมทุกคนรักกันดี และสอนลูกหลานให้รักกันด้วย พวกเราจะเขียนธรรมนูญครอบครัวไว้เพื่อเป็นแบบอย่างให้ทุกคนได้นำไปปฏิบัติตาม โดยยึดเจตนารมณ์ของคุณพ่อคุณแม่เป็นหลัก การอยู่รอดของธุรกิจครอบครัว คือ ต้องแบ่งให้ออกว่างานคืองาน ครอบครัวคือครอบครัว อย่าเอามาปนกันเราเป็นธุรกิจครอบครัวมืออาชีพ ถ้าคนอื่นทำงานได้ดีกว่าก็ต้องเอาเข้ามาทำ ตรงกันข้าม ถึงจะเป็นคนในครอบครัว ถ้าสอบไม่ผ่านเกณฑ์ ก็ไม่มีสิทธิ์ทำงานที่มิตรผล.